

Collegial=Lidende

for

Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 28. Den 10de Juli 1813.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede er Redacteur, Forlægger og Udgiver af denne
Lidende:

Peter Johan Monrad,

Conferentsraad og Deputeret i det danske Cancellie.

Blandede Efterretninger.

B Anledning af, at ingen Bankcours endnu er sat, er hos Cancelliet forespurgt, til hvilken Cours Udlaan bør skee og Renter i C. B. oppebæres i 11te Juni Termin, om Vedkommende kunne rette sig efter Bank-Fundationen af 5te Jan. sidst. §. 20 med Hensyn til Coursen paa Hamborg, det Dieblis, da Penges Om-skrivning og Renters Betaling skal skee, eller det kan overlades til mindelig Forening. Collegiet har derpaa svaret, at Riggsbankseblerne juridice maae antages at have deres egentlige Solværdie, indtil denne nedsættes ved den Cours, der af Banken bestemmes, hvilken Cours efter Bankfundationens §. 19 kun er en Regel for de Præstatione i Røpønge Solværdie, der skulle skee i Lobet af det, efter enhver Coursæt-telse

telse, følgende Halvaar. Den Creditor, der betinger sig en Capital tilbagebetalt i Solvørdie, som han inden 1ste August næstkommende udlåner, er altsaa, hvor anden Overenskomst ikke er truffen, ei pligtig at give Valuta anderledes end i Rigsbanksebler efter deres paalydende Summa eller i Courantsebler efter Forholdet, 1 til 6. Derimod staaer det upaatvivleligt Parterne frit for at blive enige om, at der gives Valuta efter en for Debitor fordeelagtigere Maalestok, saasom efter Børscoursen, eller, hvad der meest synes at ville stemme med Billighed, efter den Bankours, som vil blive sat den 1ste August næstkommende, i hvilket Tilfælde Forkrivningen kunde lyde paa en vis Sum i Rbpenge Navnørdie, der skal tilsvares med saa meget i Solvørdie, som den forstrakte Sum udgjør i denne Vørdie efter den Cours, som vil blive sat forstkommende 1ste August. Af det foranførte flyder ogsaa, at Renter i Rbpenge S. V. til 11 Juni Termin kunne erlægges med Rigsbanksebler Daler for Daler eller med Courantsebler efter ovennævnte Forhold, uden Hensyn til nogen Cours.

Hos Cancelliet er forespurgt, om, naar en Capital i Solvørdie er opsagt til Udbetaling i 11 Juni Termin d. A., Capitalen da ikke, for at betrygge Creditor for Tab, bør udbetales efter den Bankours, der sættes forstkommende 1ste August, saaledes at det mere, som efter denne Cours maatte kunne tilkom-

me

me Creditor, udredes til ham. Collegiet har derpaa svaret, at, da Bankfundationen af 5te Jan d. N. S. 19 viser, at den Cours, som Banken skal sætte hvert Aars 1ste Febr. og 1ste August, blot skal være en Regel for alle Betalinger, som i det følgende Halvaar skulle præsteres i Rigsbankbater Solværdie, saa følger efter Cancelliets Skjønnende deraf, at enhver Betaling af Rigsbankpenge Solværdie, saalænge ingen Cours endnu af Banken er noteret, kan skee i Rigsbanksedler efter deres Pari Værdie, som endnu ikke bankmæssig er reduceret eller i Courantsedler efter disses lovbestemte Forhold til Rbseidler. Det vil i Dvrigt afhænge af Vedkommende, at lade denne Dvæstion afgjøre ved Domstolene, saafremt de maatte ønske Saabant.

En Embedsmand i Kjøbenhavn har for Cancelliet andraget, at, da han i Aaret 1805 til en siden afdød Kjobmand solgte en ham tilhørende Gaard, bleve 12,500 Rd. af Kjobesummen henstaaende i Eiendommen, paa Vilkaar, at 1000 Rd. af Samme aarligt skulde afbetales, hvorfor Kjoberen under 5te Juni s. A. til ham udstedte sin Obligation, men at en ny Obligation under 30te Octbr. 1811 til ham blev udstedt, for de paa Gjelden resterende 9000 Rd. af Kjoberens Søn, som efter dennes Død i Folge hans Disposition havde overtaget Gaarden. Da denne Gjeld nu skal omskrives til Rbpenge, og Debitor har paaftaaet, at

Saa-

Gaadant burde stee efter den senere Obligations Da-
 tum, hvorimod Spørgeren har formeent, at den tid-
 ligere Obligations Alder burde tages til Følge, saa
 har han herover forlangt Cancelliets Resolution med-
 beest, hvorhos han, som Grund for sin Mening har
 anført, at Debitor, saavidt denne Dvæstion betræffer,
 maa betragtes som een moralsk Person med sin afg.
 Fader, med hvem han desuden var associeret, og at
 han har erholdt Gaarden titulo lucrativo. Collegiet
 har derpaa svaret, at, da det efter de tilveiebragte
 Oplysninger ikke kan antages, at Kjøbmandens Søn
 har arvet den til Spørgeren pantsatte Gaard, men
 denne derimod er bleven ham overladt for en vis Sum,
 i Forhold til hvilken han har maattet give sine Sø-
 stre Godtgjærelse, saa skjøntes ikke, at fornævnte De-
 bitor, saaledes som Creditor har antaget, kan være
 at betragte som een moralsk Person med sin afdøde
 Fader, men han maa derimod, som det synes, ansees
 som Kjøber af Gaarden; Gjelden maa altsaa, efter
 Cancelliets Formening, da Frdn. af 5 Jan. d. A. ei gjør
 Forskjel paa, hvad enten Eiendommen er solgt til en
 høj eller til en moderat Priis, være at betragte som
 en ny, af Debitor contraheret Gjæld. Men, da det
 ikke skjøntes rettere, end at Debitor allerede, ved den
 af hans afgangne Fader under 20de Febr. 1811 op-
 rettede og af ham samtykte Disposition, har overtas-
 get sig den paa forommældte Gaard hvilende Hæf-
 telse, saa finder Cancelliet, at Omfærdningen bør stee
 i For-

i Forhold til bemælbte Datum. Allerhøistbemælbte Frøns §§. 23 og 35 tilføje nemlig, at den, som erhverver en forud pantsat Eiendom, er pligtig at omskrive Samme i Forhold til den Tid, da han overtog sig Pantegjelden. Denne Overtagelse af Pantegjelden maa i Almindelighed antages at skee ved den nye Pante-Obligation, han udsteder eller ved et saadant Skjøde, som omhandles i Frøns §. 35. Imidlertid kan dette Lovsted neppe være til Hinder i, at Gjelden omskrives efter et tidligere Datum, saafremt der virkelig gives et tidligere Factum, hvorved Eieren har overtaget Prioriteten, hvilket efter det foransførte in casu synes at være Tilfældet. I Øvrigt vil det afhænge af Bedkommende, at lade denne Question afgjøre ved Domstolene.

For Cancelliet er andraget, at forrige Eier af en Kroe ved dens Salg forbandt sig til at lade 8000 Rdlr. af Kjøbesummen indestaae i Stedet i 8te Aar, hvorfor Kjøberen under 19 Decbr. 1808 udstedte sin Panteobligation; men, da Kroen efter Kjøberens Død igjen ved Skjøde af 1ste Juli 1811 blev solgt, udstedte denne nye Kjøber under samme Datum sin Obligation til den første Eier for den ommælbte Sum. Da denne Capital nu skal omskrives til Rbpeng, og Bedkommende ere uenige om, enten denne Omskrivning bør skee fra den ældre eller fra den yngre Obligations Datum, have Bedkommende anholdt om, herover at

erhol-

erholde Cancelliets Resolution meddeelt. Collegiet har derpaa svaret, at, da Erdu. af 5te Jan. sidsteleden §. 23 sidste Membrum forudsætter Debtors Identitet, skjønner Cancelliet ikke, at samme in casu kan være anvendelig; Grundsætningen i §. 35, synes og at tale Creditor imod; thi enten han ved Eiendommens Salg indvilliger i Pantegjeldens Overtagelse af den nye Besidder, eller han forud ved Pantegjeldens Stiftelse har givet sit Samtykke i saa Henseende, synes at være aldeles ligegyldigt. Forresten behøver Debitor her end ikke at indskyde sig under §. 35, der kun er skreven i det Tilfælde, hvor ingen ny Panteobligation er udstedt. Hvor dette, som in casu er sket, afgjør allerede §. 23 Qvæstionen til Debtors Fordeel, naar der ikke gives Sammes sidste Membrum en Udvidelse, der ligesaalet har Hjemmel i Erdens Grundsætninger, som i Bestemmelsens bogstavelige Indhold. I øvrigt vil det afhænge af Vedkommendes, at lade denne Qvæstion afgjøre ved Domstolene, saafremt de maatte ønske Saadant.

En Mand har for Cancelliet andraget, at han under 17 Dec. 1803 udlånte en Capital af 37,000 Rdlr. mod Panteret i et Stamhuus, af hvilken Capital senere 1000 Rdl. bleve afbetalte, samt at han ligeledes under 12 Juni 1809 paa samme Pant udlånte 9000 Rdl., men at Debitor derefter med aller-

hoieste

høieste Tilløbelse, fra Stamhuset, som ophævedes, bortfulgte endeel Gods, og at Parterne derpaa, da Intet derved forandrede, bleve enige om, at der for den hele Sum, 45,000 Rdlr., skulde gives Creditor 2den Prioritets Panteret i Hovedgaarden med tilliggende Gods, hvorfor en ny Obligation under 21de Jan. 1810 blev udstedt, og de gamle extraderede og udslettede. Da denne Gjæld nu i Følge Forordn. af 5te Jan. sidstleden skal omskrives til Rbpeng, har Creditor forlangt, at denne Omskriving burde skee efter de ældre Obligationers Datum af 1803 og 1809, hvorimod Debitor har formeent, at den senere Obligationers Datum burde tages til Følge, efterdi Pantet var forandret og de extraderede Obligationer af Debitor paategnede at være betalte med Rentte, men ikke at de vare indfriebe med en ny Obligation. Creditor har derfor anholdt om, over denne Sag at erholde Cancelliets Resolution meddeelt Collegiet har derpaa svaret, at det ikke skjonner rettere, end at den af Creditor fremsatte Paastand maa antages at være vel grundet, efterdi det ingenlunde er Pantets, men blot Debtors Identitet der forudsættes i allerhøistbemældte Frdn. §. 23 sidste Membrum, og det maa være aldeles ligegyldigt, at Dvitteringen paa de ældre Obligationer intet mælder om, at deres Indfrielse er skeet ved en ny Obligation, naar dette forresten er in confesso eller lovlig bevist. I Øvrigt vil det afhænge af Vedkommende, at lade denne Dvæ-
 sion

ktion afgjøre ved Domstolene, saafremt de maatte ønske Saadant.

Den 6te Juli er Conferentsraad og Cancellie-Deputeret, P. J. Monrad, tillagt kongelig Befaling at indtræde som Medlem, i den til Christiansborg Slots samt det nye Raad- og Domhusets Opbygning allernaadigst anordnede Commission.

Lovgivninger.

Placet.

Ved allerhøieste Resolution af 16de dennes har det behaget Hs. Majestæt Kongen, paa dette Collegiums herom gjorde allerunderdanigste Forestilling, allernaadigst at approbere, at det 1) maa tillades Lodsolbermanden i Hals, Lieutenant og Dannebrogsmænd Duus, for de af ham paa egen Bekostning, i det saakaldte Veidyb, ved Indløbet til Hals, satte Prikkers Opførelse og Vedligeholdelse, at oppebære 2 Skill. Rbpenge pr. Læst af ethvert, bemældte Veidyb ind- og udpasserende, Fartoi; og denne Afgift efter hans Død tilfalde Lodsriet, som da har at vedligeholde disse Mærker; 2) at Afgiften for de i det egentlige Fjordyb og Udløb ved Hals holdte Prikker, herefter maa erlægges med 20 Skill. Rbpenge pr. Læst af ethvert for Læstetægtighed mærket Fartoi, der passerer Fjorden. Denne allerhøieste Resolution kundgøres herved til alle Vedkommendes allerunderdanigste Efterretning.

Admiralitets- og Commissariats-Collegiet, den 26de Juni 1813.

Placat for Norge.

Det har under 19de d. M. behaget Hs. Majestæt Kongen allernaadigst at resolvere saaledes. Vi ville allernaadigst, at det værnepligtige Mandskab i Bort Rige Norge, der i Følge Vor allerhøieste Resolution af 29 Juli s. A. kan vente at blive fritaget for den militaire Tjeneste, enten paa Grund af Egtteskab eller Gaardbrug, skal gøres til Pligt, derom at fremlægge Attest, i første Tilfælde fra Stedets Præst, og i sidste fra vedkommende Foged, hvilke Attester bør skrives paa ustemplet Papiir og meddeles uden Betaling; derhos ville Vi allernaadigst have §. 27 Litra c i Reglementet angaaende Søe-Indroulleringen for Bort Rige Norge af 3die Juni 1803 udvidet til, ogsaa at være Regel for Landmilitair-Etaten, og, som en Følge heraf, allernaadigst have bestemt, at værnepligtige Mandskaber i Norge, der ere yngre end 28 Aar, ikkun da kunne vente Afseend fra den militaire Tjeneste paa Grund af Gaardbrug, naar de ved Arv eller Bøxel have faaet Gaard efter deres Forældre, formedelst disses indtrufne Dødsfald, hvorimod Overdragelsen, naar Samme er skeet ved Salg eller Afstaaelse, imedens Forældrene ere i Live, ikke vil komme i Betragtning til Fritagelse. Denne allerhøieste Resolution kundgøres herved til alle Vedkommendes Efterretning og allerunderdanigste Efterlevelse.

Det kongelige danske Cancellie, den 29 Juni 1813.

Placat

Placat for begge Riger.

Det har behaget Hans Majestæt Kongen, under 21de f. M., allernaadigst at resolvere saaledes. Vi ville allernaadigst have Præmien for dem, der rebbe flindøbe druknede Menneſker, for Fremtiden bestemt til 16 Rbdaler S. B., naar de ikke foretrække at erholde den for ſig Daad bestemte Medaille, hvorimod dem, der allerede have gjort ſig fortjente til Præmie, maa overlades Valget imellem 5 danſke Ducater og ovennævnte Medaille. Hvilken allerhøieſte Reſolution herved bekjendtgjøres, til alle Vedkommendes Eſterretning.

Det kongl. danſke Cancellie, den 1ſte Juli 1813.

Fortſættelſe af Anordning, indeholdende Beſtemmelſer angaaende Byttes Deling i Søetaten.

(See No. 26.)

§. 37.

Naar en Roeflotille eller nogen Afdeling af ſamme er beſtemt til en vis Kysſts Forſvar, og beſaarsag er underlagt den paa ſamme Station commanderende Diviſions- eller Brigadecheſs eller Fæſtnings-Commandants Over-Commando, da afgiver ſamme $\frac{1}{2}$ Deel af det Byttes netto Beløb, den gjør ved ſin egen Kraft til den Armee, Diviſion, Brigade eller Fæſtning, hvorunder Roeflotillen henhører; det øvrige Bytte deles efter de for Roeflotiller foreſkrevne almindtliche Regler.

Skul-

Skulde flere Roesflotiller, der ere underlagte forskjel-
lig Overcommando, medvirke til at gjøre Byttet, da
afgives dog kun i alt $\frac{1}{2}$ Deel af Byttets netto Be-
løb, hvilken da deles mellem de flere Divisioner, Bri-
gader eller Fæstninger, hvorunder de forskjellige Roes-
flotiller henhøre, i Forhold til det Antal canonsførende
Fartøier, der fra enhver Station have medvirket til
Erobringen. Derimod er en saadan Roesflotille ogsaa
berettiget til at erholde $\frac{1}{2}$ Deel af alt det Bytte, som
den Division, Brigade eller Fæstning, hvortil samme
hører, og under hvis Chefs særdeles Overcommando
Flotillen er henlagt, maatte ved sin egen Kraft gjøre,
hvilken $\frac{1}{2}$ Deel deles efter de almindelige forhen fore-
skrevne Regler, mellem samtlige de Roesflotiller, der
staae under een og samme Generals- eller Fæstnings-
Commandants Overcommando. Medvirke Roesflotil-
len og Landmagten med fælleds Kraft til at gjøre Byt-
tet, da deles dette mellem dem i 2 lige Dele, saaledes
som i forrige §. er bestemt.

§ 38.

Dog skal denne gjensidige Afgift fra Roesflotil-
lens, og Armeens Side ikke finde Sted i Henseende til:

- a) de Summer, som for erobrede eller ødelagte
Krigsskibe tilkomme den byttegjørende Etat.
- b) de Belønninger, som Vi efter §. 4 Litr. b ville
lade udbetale til de Militaire, som anholde de i
§. 2 Litr. b og c omtalte Skibe.

e) eller

c) eller i Henseende til det, som efter §. 1 Litr. d tilkommer Recapteuren af neutrale Skibe.

Thi hvad som paa disse Maader indkommer, tilfalder alene den byttegjørende Etat til Deling, med mindre Medvirkning af begge Stater har fundet Sted, eller og at Reprisen bliver priisbømt; thi i saa Fald forholdes efter den foresgaaende §.

§. 39.

Med Delingen af det Bytte, der gøres af saakaldte Søfæstninger eller Søebatterier, hvis Chef staaer umiddelbart under en Chef commanderende, skal forholdes saaledes.

a) En Chef commanderende tager i alle Tilfælde af Byttets netto Beløb $\frac{1}{10}$ Deel

b) Chefen i Fæstningen eller paa Batteriet ligesaa $\frac{1}{10}$ Deel

c) Hvis en saadan Fæstning ved sine Skud tvinger et fjendtligt Krigs- eller Koffardieskib til at overgive sig, da deles de øvrige $\frac{18}{20}$ Dele saaledes, at en Chef commanderendes Stab tilligemed Fæstningens eller Batteriets Officerer mellem sig dele de $\frac{2}{20}$ Dele efter Hoveder, og Fæstningens Besatning og Mandskab dele paa samme Maade de andre $\frac{2}{20}$ Dele mellem sig.

d) Naar Bemægtigelsen af et fjendtligt eller usriet Koffardieskib er bewirket ved et fra Fæstningen eller

eller Batteriet udsendt armeret Fartoi, da tager dette Fartois Besætning forlobs:

- 1) hvis Skibet tages ud af en fjendtlig Convoi, eller paa anden Maade, at dets Erobring kan ansees forbunden med Fare, $\frac{3}{5}$; hvoraf Officeren paa Fartøiet tager $\frac{2}{5}$, og sammes Besætning deler $\frac{1}{5}$ Deel;
- 2) er det tagne Koffardieskib ikke under fjendtlig Besætning, da tager Fartois Besætning $\frac{2}{5}$, hvoraf een tilfalder Officeren, og Mandskabet deler den anden imellem sig.
- 3) Det Overskydende deles paa samme Maade, som i Litr. c denne §. er bestemt, nemlig i 2 lige Dele mellem Officeerclassen og Betjente og Mandskab, Erobrerne indbegrebne.
- e) Hvis eet eller flere saadanne fra Fæstningen eller Batteriet udsendte armerede Fartøier kunde bemægtige sig et fjendtligt Krigsskib, da skulle de $\frac{1}{2}$ Dele af Byttets Beløb tilfalde Erobrerne, og deles i 2 lige Dele, hvoraf Officererne dele den ene og Mandskabet den anden mellem sig efter Hoveder. Erobrer det fjendtlige Krigsskib ved Entring, da tilkomme Erobrerne $\frac{1}{3}$ Dele, hvoraf Officererne tage de $\frac{2}{5}$ og Mandskabet de $\frac{1}{5}$.

Det øvrige deles ligesom i Litr. d i denne §. et anført.

- f) Gjør en saadan Fæstning eller Batterie en Prise, ved Hjælp af et eller flere tilkommende armerede Fartøier, som ikke høre under dens Commando,

da deles Prisen i 2 lige Dele mellem Fæstningen eller Batteriet og det eller de Fartøier, som kom til og hjalp.

- g) Naar en saadan Fæstning eller Batterie ved sine Skud tvinger et Skib til at stryge, og behøver private Fartøier til dets Bemægtigelse, da kan det dertil engagere hvem det vil, og kan faae for en accorderet Betaling. I manglende Fald skal Kysmilicen assistere, imod at det Antal deraf, som bruges, betragtes som henhørende under Batteriets Besætning, samt deles med og i Foræning med og ligesom denne.

§. 40.

Naar derimod en saadan Søefæstning eller Søebatterie kan ansees at henhøre til nogen Deel af Armeen, og desaaarsag er underlagt Divisions- eller Brigadeførens eller en Commandants specielle Overcommando, da skal med Sammes Priser eller Bytte i alt forholdes efter de for Landetaten foreskrevne Regler.

41.

Hvor Deling skal ske mellem Hoveder, der skal tages portionsviis, og Delingen ske saaledes:

- 1) Mellem Officerer og dem, der kunne henregnes til disses Klasse:
- a) Viceadmiral og Divisionsgeneral, der commandere i saadan Post, at de kunne ansees som Flagmænd over nogen Deel af Søemagten, tage hver " " " 15 Lodder
- b) Contra

b) Contraadmiral og Brigadegeneral i lige
Stilling, hver . . . 12 Lodder

c) Bore General, Adjutanter af Søe- og
Landetaten og Generalquarteermestere 10 =

Nota. Dersom nogen af disse harer Rang
med een af de under a og b benævnte
Personer; da tager han Lod efter sin
Rang

d) Commandeur, Oberst . . . 8 =

e) Commandeurcapitaine, Oberstlieutenant,
Flagcapitaine, Generaladjutant-Lieute-
nant og Generalquarteermester-Lieuten. 6 =

f) Capitaine, Major, Generalstabens Over-
Adjutanter og Overquarteermestere 5 =

g) Søe-Capitainlieutenant, naar han er
Skibschef . . . 3 =

h) Søe-Capitainlieutenant, Capitain i
Land, Etaten, Divisionsadjutant og
Divisionsquarteermester . . . 2 =

i) Lieutenant af Søe- og Land-Etaten,
Adjoints ved Generalstaben, samt Søe-
Cadet . . . 1 =

2) Imellem Betjente og Mandskab:

a) Escadresecretaire . . . 5 =

b) Præst, Over-Skibschirurg . . . 4 =

c) Subalterne Chirurg, Proviantforval-
ter eller Proviantsskriver, som er Regns-
kabsfører, Skibsecretaire, Overcano-

neer,

- neer, Høibaaðsmand, Overstyrmand,
 samt Dvortømmersmand paa Linieskibe 3 Lodder
 d) De andre Styrmand, Lodser, Underof-
 ficerer og Tømmersmand samt subalter-
 ne Proviantsskriver . . . 2
 e) Matros og Soldat . . . I
 f) Dreng . . . $\frac{1}{2}$

Nota. Derksom ingen Over-Skibschirurgus
 er reglementeret, da nyder Skibschirur-
 gen Portioner som Over-Skibschirurg;
 men ingen civile Betjente, saasom:
 Chirurg, Præst, Secrétaire og Pro-
 viantsbetjente, nyde nogen Deel, naar
 de ei i Søen ere embarquerede. De
 under Litra d benævnte Underofficerer
 og Tømmersmand faae, naar de ere
 Regnskabsførere, endvidere $\frac{1}{2}$

(Slutningen følger.)

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 15de Juni
 ere Told- og Consumtionsinspecteurerne ved Kjøben-
 havns Toldkammer, Justitsraad C. Aggerflom og Kam-
 merraad H. Muus, udnævnte til virkelige Justitsraa-
 der. Den 25de, Provst E. Teilmann, efter Ansøg-
 ning i Naade og med Pension, entlediget fra sit Em-
 bed, som Sognepræst for Modums Præstegjæld i Ag-
 gershuus Stift.

Under RenteKammeret: Den 12te Juni er
 Proprietair, N. P. Juell, af Westbye i Nedre Rom-
 merige Fogderie, udnævnt til Kammerraad. Den
 22de, A. L. Høstrup, til Landmaaler.